

"Vouă vă grăiesc, celor smeriți și celor ce și-au zdrobit gândirea lor, ca să vă veseliți și, cu bucuria celor așteptate, să vă îndemn la îndelungă răbdare". Zdrobire de inimă înseamnă nimicirea gândurilor omenești. Cel care disprețuiește pe cele de aici și se predă pe sine Cuvântului lui Dumnezeu, cel care oferă puterea conducătoare a sufletului său gândurilor celor mai presus de om și dumnezeiești, acela poate fi cel care are inima zdrobită și o face jertfă, pe care Dumnezeu nu o va urgisi. Că "inima zdrobită și smerită Dumnezeu nu o va urgisi".

"Aproape este, dar, Domnul de cei cu inima zdrobită și pe cei smeriți cu duhul îi va mântui". Cel care nu se îngâmă și nici nu se gândește la ceva dintre cele omenești, acela este și zdrobit cu inima, și smerit cu duhul.

(Sf.Vasile cel Mare, Tâlcuiri la Psalmi)

FAPTE DE ÎNVĂȚĂTURĂ DIN VIAȚA SFÂNTULUI IERARH IOSIF CEL MILOSTIV, MITROPOLITUL MOLDOVEI

Sf.Ier. Iosif cel Milostiv,
icoană

❖ Acest smerit și vrednic de pomenire slujitor al Bisericii lui Hristos avea încă mare osârdie pentru cele sfinte. Dumnezeiasca Liturghie o săvârșea întotdeauna cu bucurie și cu ochii umeziți de lacrimi. Era, de asemenea, neîntrecut predicator și duhovnic iscusit, căutat de multă lume pentru blândețea și cuvintele lui. Cât a fost stareț de mănăstiri a crescut numeroși fii duhovnicești, atât mireni, cât și călugări.

❖ Cea dintâi grijă a mitropolitului Iosif, după terminarea Catedralei, fost strămutarea osemintelor primului ei ctitor, Veniamin Costachi, de la Mănăstirea Slatina la ctitoria sa din Iași, în semn de recunoștință și dragoste în Hristos. Această strămutare s-a făcut la 30 decembrie, 1886.

❖ Mitropolitul Iosif avea din copilărie o deosebită evlavie pentru moaștele Cuvioasei Parascheva din Iași. Ele se păstrau în paraclisul Mănăstirea Sfinții Trei Ierarhi. Dar în noaptea de 27 decembrie, 1888, aprinzându-se paraclisul, au fost cuprinse de flăcări și sfintele moaște. Deci, auzind mitropolitul, a venit noaptea acolo desculț și, văzând cum arde în foc cel mai de preț odor al Moldovei, plângea ca un copil nemângâiat. Dar, potolindu-se focul, prin minune au fost găsite moaștele Cuvioasei Parascheva întregi nevătămate. Numai îmbrăcămintea de argint se topise. Atunci bunul păstor a făcut alt sicriu de argint pentru sfintele moaște și le-a strămutat în noua catedrală, precum se văd până astăzi.

❖ În tot timpul anului, Mitropolitul Iosif ajuta elevi și studenți de toate vârstele, fără alegere. Le dădea hrană, le plătea taxele școlare, le dădea bani de cheltuielă, susținea studenți din salariul său în țară și peste hotare. Sala de mese de lângă bucătăria mitropolitului era adevărată cantină de școală. La sfârșitul anului însă, fiecare era dator să-i înfățișeze situația școlară. Pentru cei ce se distingeau la învățătură, trimitea pe moșul Alexandru să le cumpere un rând de haine bune și cărți, drept premiu. Iar pentru cei rămași repetenți, dădea ordin iconomului să le pună o pâine în traistă și să-i trimită acasă.

(Protosinghel Ioanichie Bălan, Patericul românesc)

Curăția ta și rugăciunea, milostenia și înfrânarea vas ales al Sfântului Duh te-au făcut; pentru aceasta, Moldovei fiind păstor, urmai cu totul Păstorului Celui bun; Sfinte mare Ierarhe, milostive Iosife, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

(Troparul Sfântului Ierarh Iosif cel Milostiv, Mitropolitul Moldovei)